

РЕШЕНИЕ
№ 31
В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 28 февруари 2011 г.

Административен съд-1 Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на девети февруари, две хиляди и единадесета година в състав;

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: Е. ИВАНОВА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря Е. В. и н присъствието на прокурор Стефанова. като разгледа докладваното от съдия Георгиева к. н. а. х. д. № 12 по описа за 2011 година на Административен съд- Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството с по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63. ал. 1, предл. 2 от ЗАНН.

Образувано с по касационна жалба на директора на Регионална инспекция по околната среда и водите против решение № 746 от 02.12.2010 г. на Районен съд- Перник, постановено по н.а. х.д. № 1278 по описа на съда за 2010г..

С атакуваното решение е отменено наказателно постановление 44-А-40/09.09.20 Юг. на директор на Регионална инспекция по околната среда и водите гр. Перник, с което по "*****" АД гр. София, представлявано от изпълнителния директор Г. Н. В. с наложено административно наказание: "имуществена санкция" в размер на 3 500 лв. на основание чл. 108, ал. 2, т. 2, пр. 1 от Закона за управление на отпадъците за нарушение на разпоредбата на чл. 6. ал. 2 от същия закон.

В касационната жалба се излагат доводи за неправомерност и неправилност на решението на Районен съд- Перник, като постановено в противоречие е материалноправните разпоредби и при съществени нарушения на процесуални правила, при неизяснена фактическа обстановка- касационни основания за отмяна по чл. 348 от НПК във вр. с чл. 84 от ЗАПИ. Излагат се и съображения за недопустимост на решението, като постановено по просрочена жалба. От настоящия състав се иска отмяна на решението на първата 7-дсбна инстанция или алтернативно обезсилване на първоинстанционното решение.

Касационният жалбоподател редовно призован, не се явява в съдебно заседание, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Ответникът по жалбата "*****" АД гр. София, чрез процесуалния си представител по пълномощие оспорва жалбата като неоснователна и моли решението на районен съд Перник да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Окръжна прокуратура- Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата с неоснователна, поради което решението, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Административен съд- Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и предени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба с процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнопоказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество.

Разгледана по същество с основателна.

Пред настоящата инстанция от касационния жалбоподател се представя заповед № РД-385 от 20.04.2010г. издадена от министъра на околната среда и водите. Страните не представят пови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Предвид липсата на доказателства за редовно връчване на обжалваното наказателно постановление Районен съд Перник правилно е приел за разглеждане постъпилата жалба.

Районен съд-Перник с възприел фактическата обстановка по делото, чрез доказателствата представени от административния орган. Фактите по делото са установени въз основа на: Протокол за дадени предписания, ЛУЛИ и издаденото въз основа на него 1111; заповед на директора на па РИОСВ-гр. Перник за определяне на длъжностни лица, имащи право да дават задължителни предписания и за лица оправомощени да установяват административни нарушения и да съставят актове за административни нарушения по Закона за управление на отпадъците, Договор за обслужване на основание чл. 5, ал. 2 от ЗУО, както и обясненията дадени пред районния съд в хода на съдебното следствие от актосъставителката Милена Николова.

Въз основа на събраните по делото доказателства, от фактическа счрапа с установено, че па 27.05.20010 г. в гр. Перник, в кв. "Кристал", в бившата охладителна кула на завод Крие гал, собственост в момента на "*****"АД се извършва изгаряне па промишлени отпадъци, образувани от производствената дейност на дружеството по производство па хранителни продукти. Па място на 27.05.2010 г. еа дадени задължителни предписания, оформени в протокол № 332 от същата дата. В този протокол е описано, че са запалени хартиени, пластмасови отпадъци и окоспа трева. Констатирано с още, че замърсените опаковки от суровините за производство /хартиени и пластмасови/ се изгарят, а останалите битови и годни хартиени отпадъци се извозват от фирма за вторични суровини. Въз основа на така описаното с дадено задължително предписание на изпълнителния директор да не изгаря производствени отпадъци. Този протокол с послужил за издаване на акт за административно нарушение № 40 от 30.07.20Юг.. За констатираното нарушение по чл. 6, ал. 2 нерегламентирано изгаряне на отпадъци на "Мслбоп"ЛД, представлявано от изпълнителният му директор с съставен АУАН, въз основа на който с издадено и процесното НП. ЛУАП с съставен в присъствието на свидетел очевидец на нарушението Светослава Георгиева, старши експерт при РИОСВ Перник.

В следствие на така установената фактическа обстановка Районен съд-Перник с приел от правна страна, че ЛУЛИ е издаден от компетентен орган. Но отношение па издателят на НП е приел, че липсва заповед по чл. 118, ал. 1 във вр. с ал. 1 от ЗУО, поради което същото се явява незаконосъобразно. Настоящия състав намира, че при този извод, първоинстанционният съд с следвало да приеме, че поради липса па компетентност на издателя, НП е нищожно, а не незаконосъобразно. От представената пред настоящата инстанция заповед № РД-385 от 20.04.20Юг. издадена от министъра на околната среда и водите е видно, че директорите на РИОСВ са упълномощени да издават НП по чл. 108 от ЗУО, поради което настоящия състав приема, че оспорваното постановление с издадено от компетентен орган.

Настоящия състав намира постановеното решение за неправилно поради нарушение на материалния закон. Доводите за това са следните:

В настоящия казус нарушението изгаряне на производствени отпадъци с безспорно установено. Същото е извършено в противоречие с общата забрана описана в чл. 6, ал. 2 от ЗУО. Ответника по жалбата не оспорва, че при проверката е извършвал описаното нарушение. Оспорва единствено количеството на изгаряните отпадъци, което от своя страна не с критерии за съставомерност, а количеството би повлияло единствено при преценка дали нарушението е маловажно. В ЛУЛИ е посочена за нарушена разпоредбата на чл. 106, ал. 2, т. 3 от ЗУО. По реда на чл. 53, ал. 2 от ЗЛПП. административно наказващия орган с издал НП и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението. самоличността на нарушителя и неговата вина, както е в конкретния казус и е приел, че за установеното нарушение следва да се приложи разпоредбата на чл. 108. ал. 2. т. 2 от ЗУО. Изгарянето на отпадъци с вид дейност по обезвреждането на отпадъци, съгласно нар. 1, т. 8, а обезвреждането на отпадъци е третиране на отпадъци по смисъла на нар. 1, т. 7 от ЗУО. И преди и след промяната в ДВ бр. 41 от 20 Юг. цитираните точки на нар. 1 не са променяни, не е променяна и забраната за изгаряне като операция.

При определяне на санкционните норми в ЗУО, законодателят с разграничил третирането на различните видове отпадъци, като е определил по-висока или по-ниска санкция в зависимост от това дали отпадъците са битови, производствени или опасни. В настоящия казус е безспорно, че третираните отпадъци са производствени и нарушението попада в хипотезата на чл. 108, ал. 2, т. 2 от ЗУО, I [равнло административно наказателната отговорност е ангажирана, защо са нарушени изискванията за третиране на производствени отпадъци.

При съставяне на акта за установяване на административно нарушение е допусната нередовност, като при правилно описание на нарушението и обстоятелствата по чл. 42, т.4 от ЗАПИ. актосъставителят неправилно е отразил по чл.42. т.5 от ЗЛПП законните разпоредби, които са нарушени. Въпреки тази нередовност на ЛУЛИ, по безспорен начин с установено извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина, като термина самоличност е образно използван за ЮЛ.

Административно наказващия! орган е взел правилно решение, че в условията на чл. 53, ал. 2 от ЗАПИ, следва да издаде наказателно постановление, като приложи по-благоприятната санкция, действала към момента на извършване на нарушението. При издаване на наказателното постановление са спазени разпоредбите на чл. 57 от ЗАНН. Същото е законосъобразно и съобразено с целта на закона. Санкцията е определена в минималния размер, т.к. не са установени отегчаващи обстоятелства.

Предвид всичко гореизложено, при разглеждането на делото пред настоящата инстанция и извършената служебна проверка на основание чл. 218. ал. 2 от АПК по отношение на валидност, допустимост и съответствие с материалния закон на отменителното решение на Районен съд- Перник, е установено несъответствие с материалния закон, което е касационно основание за неговата отмяна. Съдебният акт с неправилен и не законосъобразен и като такъв, следва да бъде отменен.

Мотивиран така, Административен съд- Перник

РЕШИ:

Отменя решение № 746 от 02.12.2010 г. на Районен съд- 1 Перник. постановено по н.а. х.д. № 1278 по описа на съда за 2010 г., като вместо него

Потвърждава наказателно постановление 44-А-40/09.09.2010г. на директор на Регионална инспекция по околната среда и водите гр. Перник, е което на "*****п"ЛД

гр. София, представлявано от изпълнителния директор Г. Н. В. е наложено административно наказание: "имуществена санкция" в размер на 3 500 лв. на основание чл. 108, ал. 2, т. 2, пр. 1 от Закона за управление на отпадъците за нарушение на разпоредбата на чл. 6, ал. 2 от същия закон.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: /п/